

มักจะถูกเพิกถอนอยู่เสมอว่า ธรรมชาติของสตรีหรือข้อกำหนดที่เกิดจากสังคม
กันแน่ที่ทำให้สตรีมีสถานภาพไม่ทัดเทียมบุรุษในแทบทุกด้านแม้ว่าบทบาทนั้นน่าจะเป็นของ
สตรีเองก็ตาม การรณรงค์ให้สตรีมีความเสมอภาคกับบุรุษแม้กระทั่งในบทบาททางการเมือง
อันเป็นบทบาทสูงสุดที่ถูกจำกัดโดยบุรุษต่อสตรีนั้นได้เริ่มคลี่คลาย แม้ในสถานการณ์ปัจจุบัน
เมื่อสตรีก้าวขึ้นสู่ความเป็นผู้นำในหลายระดับ โดยเฉพาะความเป็นผู้นำของชุมชนใน
การเมืองท้องถิ่นซึ่งเป็นที่นับถือโดยประชาชนทั่วไปของประเทศ การก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งกษัตริย์ของ
สตรีสะท้อนให้เห็นว่า ธรรมชาติของความเป็นผู้นำนั้นมิใช่จำกัดอยู่แต่ในกลุ่มผู้ชาย เท่านั้น
แต่ความเป็นผู้นำโดยธรรมชาติกลับถูกจำกัดจากระบบราชการและสังคมที่มีธรรมชาติ
ข้อเท็จจริงในประการหลังดังกล่าวยังคงถ่วงเกลาให้สังคมโดยรวมเชื่อเช่นนั้น
บทพิสูจน์ดังกล่าวเป็นความพยายามในการศึกษา "การสื่อสารทางการเมืองในชุมชนที่มี
สตรีเป็นผู้นำ" โดยได้ตรวจสอบถึงสภาพทั่วไปของชุมชนที่มีลักษณะข้างต้น (บทที่ 2) ว่า
สตรีประสบความสำเร็จเพียงใดในการดำเนินงาน (บทที่ 3) ด้วยการอาศัยกระบวนการ
สื่อสารทางการเมือง (บทที่ 4) โดยเฉพาะอิทธิพลต่อการตัดสินใจตัดสินใจที่สำคัญในชุมชน
เหล่านั้น (บทที่ 5) อย่างไรก็ตามได้มีการตรวจสอบว่าสภาพชุมชนที่มีสตรีเป็นผู้นำใน
ภูมิภาคทั้งสี่มีความแตกต่างเพียงใด (บทที่ 6) อีกด้วย

ข้าพเจ้าขอขอบคุณคณะกรรมการคำสาส์น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ทำให้
ข้าพเจ้าหันมาสนใจงานด้านการสื่อสาร ขอขอบคุณสภามหาวิทยาลัยทั้ง 14 แห่งและเจ้าหน้าที่ที่
เกี่ยวข้องในศาลเหล่านั้นที่ทำงานชิ้นนี้สำเร็จลง

ยิ่งกว่านั้น ขอขอบคุณสถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ได้สนับสนุน
ในด้านเงินทุนวิจัยจนทำให้งานชิ้นนี้สำเร็จลงได้

งานนี้ทำให้ข้าพเจ้าต้องระลึกถึง มวลสตรี นายวันชัย ไส่ธนะเสถียร พี่ชาย
ที่ช่วยให้ข้าพเจ้าเป็นนักอ่าน และพี่สุเทพ คู่ภคินี ที่ให้ความช่วยเหลือใด ๆ เสมอมา

ดร.สุรพงษ์ ไส่ธนะเสถียร
คณะกรรมการคำสาส์น มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์